

רבן גמליאל פרק המישי יבמות

גב.

עין משפט גב מצוה

כב א ב ג מ"י פ"א
מח"ל יבוס ה"א
ו"פ"כ הלכה א ז סמג ע"ן
נא טו"ש"ע א"ש"ע סימן
קט סעף ז:
בב ד ה ו מ"י פ"ג מהל'
אשוח הלכה כה כב
ופ"א מהלכו אסורי
ביאה הלכה ד סמג ע"ן
מח טו"ש"ע א"ש"ע סימן
סעף ז:
כד ז ח ט מ"י פ"ו מהל'
גירושין הלכה כו סמג
א"ש"ע א"ש"ע סי' קמח
סעף טו:
כה ט מ"י פ"ה מהל'
סמג לאוין דח טו"ש"ע ח"מ
סי' סעף ה:
כו י מ"י פ"א מהלכו
טוען ומטען הלכה ה
טו"ש"ע א"ש"ע סי' פ"ט:
כז ב מ"י פ"א מהל'
אסורי ביאה הלכה
טו סמג לאוין קפ"ו:
כח ל מ"י פ"ב מהל'
אסורי ביאה הל'
י:

כט מ מ"י פ"ב מהלכות
יבוס הלכה א סמג
ע"ן קב טו"ש"ע א"ש"ע
קט סעף ז:
ל נ מ"י פ"ג מהלכות
אשוח הלכה ג סמג
ע"ן מח טו"ש"ע א"ש"ע
לכ סעף א ז:
לא ט מ"י פ"ד מהלכות
יבוס הלכה ז:
לב ע מ"י פ"ה מהלכה
א סמג ע"ן נא נא
טו"ש"ע א"ש"ע קט סעף
א:
לג פ מ"י פ"י מהל'
גירושין הלכה א סמג
לאוין קב טו"ש"ע א"ש"ע
סעף א:
לד צ מ"י פ"י מהל'
א סמג ע"ן טו"ש"ע
א"ש"ע קב סעף א:
ל

תורה אור השלם
1. אשה נזה וְהָחֵלְקָה לֹא יִקְחֶהּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשְׁתָּה לֹא יִקְחֶהּ בִּקְרֹשׁ הַיּוֹדֵה לֹא לְאִשְׁתּוֹ:
ויקרא כז א

תוס' חד מקמאי

בעא מניה אביי מרב' נתן לה גט ואמר לה הני את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם מהו יבמ' מדרבנן הוא גטא דמבני בא"א מהני ביבמה גט דלא מהני בא"א לא מהני ביבמה או דלמא אתי לאחלוףי ביטא מעליא ולא איפשטיא: תניא ואשה גרושה מאישה אפילו לא נתגרשה אלא מאישה פסולה לכהונה והוה ריח הגט שפוסל בכהונה אמר רבי בר חמא הרי שאמר לליבלי כתוב גט לארוסתך לכשאבסנתה אגרשנה ל"ז גט מפני שבידו לגרשה. לאשה דעלמא אינו גט. ובפ' כל הגט אמרין אמר לליבלי כתוב גט לארוסתך לכשאבסנתה אגרשנה אינו גט מפני שתקת ולד שמא יאמר גיטה קודם לבנה החם כגון דכתב בו זמן החשאת איכא משום שתקת ולד האב דכתבי זמן דשעת גירושין דליבא תקנת ולד. א"י כגון שנתגרשה דק"ל אין מגרשין בבטי ישן גוזה

אם בעל ועשה מאמר פשיטא דהא קניה בבדיאה. הא לא פריך פשיטא דקנייה צביאה למודה דמהא לא הוה משני מידי אלא הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ביאה אינו מגרש ואם צביאה לחוד קנה בשביל מאמר שאחריו לא גרש ומשני אימא אס בעל זללא מאמר קנה דס"ד לא קני אלא אס כן עושה כמלכותה מקדש ואחר כך בעולה וממתינתין לתנן צריש קידושין (דף ה' ע"ב) היצמה נקנית צביאה לא שמעינן ליה דללמא היינו מדאורייתא וכן הא לתנן הכא צמתני' (לעיל ז'): הבעילה בזמן שהיא בתחילה אינן אחריה כלום דלמא נמי היינו משום דמדאורייתא קני ופריך והתניא לוקה וידע שפיר למדרבנן לוקה אלא דס"ד ללוקה מדרבנן משום דעשהוה חכמים כפוגע באשמו אס שלל בזמקום מלוה וא"כ מדרבנן לא קני לה זללא מאמר ומשני מכת מרדות מדרבנן ומשום פריעותא בעלמא כדכ"ב:

דמבבלי גיטא. א"ש"ג דכז משמע דסבירא ליה צריש השולח (גיטין דף ל"ג): צביטלו אינו מצוטל כ"ר"ג גבי הא דלד אמר ר' יוסף נייחו אן מ"מ קאמר הכל דלקי משום דמוציא לעו על הגט: **דבסדר מודעא אגיטא.** אפילו היה מצטל כל מודעי מ"מ היה מלקה אותו משום דמוציא לעו על הגט דליכא דשמע צמודעא ולא שמע צביטול:

דמתפקר בשבדיה דבי דינא. כן גירס' הקונטרס ויש ספרים שכתוב בהן מאן דלמענר שליחא דרבנן וכן כתוב בכל הספרים צ"כ ק' קידושין (דף י"ג): ומיהו גם שם פ' בקונטרס שליחא דרבנן שליח צ"ד וגרסה דבכל שליחא דרבנן ללקות א"ש"ג דלא היה צ"ד כדלשכתן צ"כ עשרה יוסקין (קידושין ע"ב) דשמתינה רב יהודה להוסיף צ"כ צביאה דלענר שלוחו וא"ש"ג דשמתינה חמור מנגדא דמכותא בזמקום שנהגו (פסחים דף נ"ג). שמה החמיר עליו משום שצביאה את רב יהודה ע"מנו: **דמקדש בבדיאה.** אר"ת דא"פ צביאה לנרין צביאה דפריעותא הוא עושה מתלה קנינו צביאה: **הדרך בבית המיו.** אן סמכינן אנהדעי דאמרי זכולוהו לא מנגיד רב אלא אמאן דמקדש צביאה דבשל סופרים הלך אחר המיקל: **על הנייר או על החרס.** אר"ת כ"י אליעזר אתיא דלרבי מאיר דאמר עדי חתימה כרמי לא מהני דדבר שיכול להודיעך הוא דבשטר קידושין נמי צבי ר' מאיר עדי חתימה דמכותא צ"כ קידושין (דף מה). ובפ"ק קידושין (דף ט' ע"ב) ד"ה כמז פירשתי: **שאיין בו שוה פרושה.** פירוש ואינה מתקדשת משום כסף מקודשת מטעם שטר גבי שדי מכורה לך צפק קמא קידושין (דף ט' ע"ב) שהמוכר נותן שטר תימה

האי גט אחר גט הוא. צמתניה וכי זהו גט אחר גט דקמני רישא ומכמיס אומרים יש גט אחר כו' ומפרש כ"ל עשה מאמר כו' דהיינו גט אחר מאמר: **דאמרן.** צברייתא דלעיל כ"ל א"ר"ג כו' וצמתני' לא פירש: **הואיל דאמר מה.** צפקר ד' אחין (לעיל דף ט"ז): **והסניא לוקה.** ואין מלקות ארבעים אלא על דברי תורה אלא דלדוריינתא היא והכי אמרת קנה. וקמטני האי לוקה ללא מלקות ארבעים הוא אלא מכת מרדות מכת רידוי מדרבנן שנהג קלות ראש בעלמא ולעולם קנה: דכז מנגיד. מכת מרדות: **אמאן דמקדש צביאה.** משום פריעותא: **ואמאן דמקדש בשוקא.** אפילו בצכספא דמנהג יילות ופריעותא היא: **דמפקר.** לשון חופסא שמעינן פניו להבעים עם שליח צ"ד: **מידע הוה דינא חמסי מניה.** חשודה היתה חמותו ממנו: נתן לה

כסף או שוה כסף. ואמר לה התקדשי לי בזמאמר יבמין. וא"ש"ג דיהב לה מילי לאו קידושין גמורים הן קידושי תורה שהרי אינן קידושין מופסין באשת אס והתורה לא היתירה לה ליעשות באשה נכרית אלא כסדרה לה המלוה וביאה הוא דכתבה רבי את חתמא: **ובשטר כ"ל.** ואם קידש בשטר כ"ל כדז כסף אמרת נתן לה כסף כשאר נשים ממילא שמעינן שטר נמי כשאר כל שטר אירוסין בעלמא כדאמר צביטול כתב על הנייר או על החרס א"ש"ג שאלו כן שוה פרוטה היא את מקודשת כו': **אמר איני.** האי תנא לאו אשטר מאמר קאי אלא אשטר כמזכה קאי: **על נכסי בעלה הראשון.** ולא על של יבס. מאי טעמא כדאמר בהחולץ (לעיל דף נ"ג). אשה הקנו לו מן השמים: **נתן לה גט.** יבס ליצמתי: **מהו.** לפוסלה על אחיו ועליו צביאה גיטא דמיקום עליה זללא יבנהי האי גט לא מהני באשת אס להתירה לינשא והכא נמי לאו גירושין למיקם זללא יבנהי: **לאחלוףי בגיטא.** ולכנס יבמה אחר הגט: **הכא פסיל בכהונה.** כהן שנתן גט אס לאשתו אסרה עליו ולכך מבעי לן כו' אי מהני מדרבנן: **אלא מאישה.** ולא גמרה לכל אדם: **היי זה גט.** ואם נתנו ה' משכנסה הרי זו מגורשת הואיל וצידו לגרשה משכנתא. ואי משום גט ישן דק"ל (גיטין דף ע"ט): צית הלל פוסלין ומנן אחיהו גט ישן כל שנתייחד עמה אחר כתיבה הא איתמר צפקר הזורק (שם) אס נתגרשה נתשא לתתלה: ולאשה

הגרות הב"ח
(א) גמ' כ"ל מצות התרתן: (ב) שם פשיטא סד"ל הואיל דאמר כר: (ג) לטול לה. (ד) ויש"ג. (ה) טע לגמ'. (ו) גיטין כ"ב: (ז) וצדיקס כה"ה. (ח) ג"ל גברא. (ט) וצ"ע חוס' קידושין ט. ד"ה א"ש"ג.

תוספות ישנים

ועל דמנענר שליחא דרבנן. לאו שליחא משום אלא צריש מרבנן ולא מנענר דוקא אלא ממקדש דמבני

עששהו יוסקין (קידושין ע"ב) גבי רבי יהודה דקרא ליה ההוא גברא ויהוה

ג' ש"ס קמ"א:

מוסף רש"י

והלה עליו דוקת ארוסין ונשואין. של אס נשים אס על מיה לאמר מאמר זללא חופס לא קנה (לעיל כ"ב). מכת מרדות. רדוי (שבת ט' ע"ב) וכן לה קנהה אלא עד שקבל עליו (חזקוני קמ"א). ומאן דמבבלי גיטא. השולח נט לאשתו ובעי כשלת ואמר לו גט שמתיה לך בטל הוא. דלמא לא ידע ליה אינשי דבבבלי קודם שיעל ליה ושמא יתנו השלח שצטלו ומתא וי (קידושין י"ב). ומאן דמסר מודיעא אגיטא. כגון גטא דמנושה בישראל דמוציא לעו על גיטה אחר הגט: **הכא פסיל בכהונה.** כהן שנתן גט אס לאשתו אסרה עליו ולכך מבעי לן כו' אי מהני מדרבנן: **אלא מאישה.** ולא גמרה לכל אדם: **היי זה גט.** ואם נתנו ה' משכנסה הרי זו מגורשת הואיל וצידו לגרשה משכנתא. ואי משום גט ישן דק"ל (גיטין דף ע"ט): צית הלל פוסלין ומנן אחיהו גט ישן כל שנתייחד עמה אחר כתיבה הא איתמר צפקר הזורק (שם) אס נתגרשה נתשא לתתלה: ולאשה

בגיטא מתקייף לה רבה בר חנן אלא מעתה יהיב לה ניירא בעלמא ה"ג דפסלה א"ל התם לא פסיל בכהונה "הכא פסיל בכהונה דתניא ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה לא יקחו והיינו ריח הגט שפוסל בכהונה אמר רמי בר חמא הרי אמרו אמר אחד ללבלר כתוב גט לארוסתך לכשאבסנתה אגרשנה הרי זה גט מפני שבידו לגרשה ולאשה

אמאי נקט א"ש"ג שאין צו שוה פרוטה דאין צו שום רשותא דכן לי שוה פרוטה כמו אין שוה פרוטה אס פרוטה זהו גט. תימה אחרי תיבת את ספר המקנה ס"ד לייצעי שוה פרוטה: **לכשאבסנתה** אגרשנה הרי זה גט. תימה דצפקר כל הגט (גיטין דף ט"ז): אמרינן דלינו גט שלא יאמרו גטה קודם לנדה ובקונטרס פ"י דהכא נמי לא קאמר דהוי גט אלא צדיעבד שכבר נתגרשה צו ואין נראה דהתם דקאמר אין גט משמע דלא הוי גט כלל ואר"ת דהכא כשכתב צו זמן שאחר נשואין שהוא זמן נתינה דאפילו גט ישן לא הוי שלא נתייחד עמה אחר זמן הכתוב צביטה והכי

תקנת ולד. א"י הכא מדאורייתא קאי"ה גט א"י כגון שנתגרשה דק"ל אין מגרשין בבטי ישן גוזה